

Ongestoorde rust

In Jesaja 32:18 lezen we:

Mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust, zelfs wanneer het hagelt.

Mijn volk Petrus schrijft hierover dat wij een volk zijn, Gode ten eigendom om de grote deugden te verkondigen van Hem, die ons uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

U, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk. Eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen. " (1 Petr. 2:9/10).

Het is Gods bedoeling, dat wij, Zijn volk in zulke woningen zullen vertoeven. In een verblijf des vredes; een huis waarop we in waarheid aan de voorkant een bord op kunnen bevestigen, waarop het woord Shaloom staat: een verblijf des vredes.

Het gaat hier niet om een werkelijke aardse woning, maar om een geestelijke woning.

Als zowel de Vader alsook de Zoon in dat huis wonen, ja, dan is het een veilige woning, een verblijf des vredes.

In Johannes 14:23 staat daarover:

Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen.

Alleen ware discipelen van Jezus kunnen dit beleven. Want buiten de woning, rondom de woning, kan het bij tijden flink hagelen.

En ondanks die flinke hagel of ondanks een fikse storm toch van binnen ongestoorde rust.

Die rust wordt dus door niets verstoord. En zo iets kan alleen, wanneer wij los zijn van alles en iedereen om ons heen.

Daarom sprak Jezus ook in Lucas 14:33

Zo zal dus niemand van u, die niet afstand doet van al wat hij heeft, mijn discipel kunnen zijn.

Niemand - maar dan ook niemand - kan een discipel, een leerling van Jezus zijn, als hij of zij niet afstand gedaan heeft van al wat hij heeft.

Los zijn van al je aardse spullen en bezit, los zijn van je familie, je man, je vrouw of je kinderen en kleinkinderen.

Dan is Jezus nummer Eén en breekt er bijvoorbeeld een vaas of een bord, dan wordt die rust niet verstoord door gemopper of wat dan ook.

In die veilige woning woont de Liefde in het hart van de discipel of discipelin en hij of zij vedraagt niet alleen veel, maar alles, zoals 1 Cor. 13:7 zegt: alles verdraagt zij.

Ook gaat in die woning in vervulling wat in 1 Cor. 13:5 staat: zij wordt niet verbitterd.

Bitterheid is een diepe vorm van teleurstelling, gemengd met minachting kan je zeggen.

Wat de ander ook zegt of doet, de liefde wordt niet bitter. Ze blijft staande, ondanks alles, en blijft geduldig en lankmoedig tot het einde.

Zo blijft deze woning een verblijf des vredes.

In Hebr. 12:15 staat: *Ziet toe, dat er geen bittere wortel opschiet.*

Want daardoor kunnen anderen, ja zelfs velen besmet worden, als zij die bittere woorden van de ander horen en in hun hart accepteren.

Bij een sterfgeval hoor je nogal eens, dat mensen in de wereld bitter worden tegen God, die hun geliefde van hen heeft weggenomen.

Dat vinden zij niet billijk dat God zoiets laat gebeuren en zij worden verbitterd op God door bijvoorbeeld te zeggen: ik ben boos op God.

Een oord van ongestoorde rust. Een rust die door niets verstoord wordt.

Dan zijn wij – mannen - in de loop van de tijd samengesmolten met het woord in Col. 3:19 waar staat in de staten vertaling, die zuiver uit de grondtekst is vertaald:

Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar.

De apostel Paulus geeft zowel aan de man alsook aan de vrouw de vermaning, die ze nodig hebben.

Een vrouw wordt verzocht om over haar man te heersen, om hem te gebieden en om hem en anderen te leren.

Voor haar geldt het gebod wat precies bij haar past, zoals in Col. 3:18 staat:

Vrouwen weest uw man onderdanig, gelijk het betaamt in de Here.

Voor een man geldt dat hij, omdat hij het beeld en de heerlijkheid Gods is (1 Cor. 11:7) dat hij zoals de Vader, altijd zijn zon laat opgaan en altijd zegen laat regenen op zijn dierbare echtgenote.

Zodat zij zijn liefde ervaart in woord en daad en met geen enkel kwetsend woord haar treft. Dat is onze roeping als man. Daarom is het van belang om samen te smelten met het woord, wat genoemd werd:

Gij mannen, hebt uw vrouwen lief, en wordt niet verbitterd tegen haar.

Hoeveel mannen in deze wereld hebben zich immers geërgerd aan het gedrag en de woorden van hun vrouw en zijn boos het huis uitgelopen om in een café

een biertje of vier te gaan drinken om hun verdriet en bitterheid weg te drinken.

Maar jij, geheel anders !

We keren terug naar onze kerntekst en gaan die uit ons hoofd leren, waar het staat en wat er staat:

Jesaja 32:18

Mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust, zelfs wanneer het hagelt.

Om in ongestoorde rust te blijven in deze veilige woning is het van belang, zowel voor broeders als zusters, de vermaning van Paulus in Efeze 4:31/32 ter harte te nemen en daarmee samen te smelten:

Alle bitterheid, gramschap, toorn, getier en gevloek worde uit uw midden gebannen, evenals alle kwaadheid.

Maar weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig,

elkander vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft.

Dan wordt het "spreekje" uit Jesaja 32:18 werkelijkheid: ongestoorde rust in een verblijf des vredes, in een veilige woning, zelfs wanneer het hagelt.

Een veilige woning: De profeet Ezechiël profeteerde daar al over en schreef in 34:28 " ... zodat zij daar veilig wonen, zonder dat iemand hen opschrikt"

In dat verblijf des vredes, in die veilige woning, wordt je niet opgeschrikt. Niet door de hagel, die soms buiten tegen de woning klettert, en ook geen bitterheid of narigheid binnen in de woning.

Want ... de liefde verdraagt alles en zij wordt niet verbitterd !! Wat een evangelie, wat een blijde boodschap, midden in deze twistzieke wereld.

Wonen in oorden van ongestoorde rust:

De naam Salomo betekent: rust, vrede (Sjaloom). Salomo, de zoon van David, is een type van Jezus Christus. Jezus is ook de zoon van David en Hij is de man van rust en een Man die rust wil geven.

Dat lezen wij ook in Math. 11:28 waar staat: *Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.*

Men wordt *vermoeid en belast* als men vanuit zijn eigen kracht, vanuit de natuurlijke mens, God wil dienen.

Dat wordt een zwaar juk maar Jezus nodigt al die mensen uit om tot Hem te komen want Hij wil rust geven, ongestoorde rust.

Hij biedt hen een ander juk aan, dat niet zwaar is maar zacht en licht. Door het dragen van dat juk vindt je rust voor je ziel. Hij zegt immers in vers 29:

Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en

nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

Het juk van Jezus wordt genoemd in Luc. 9:23 waar staat:

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volg Mij.

Dat juk is zacht en licht. Het wordt zwaar als wij andere mensen willen veranderen en de wereld om ons heen willen verbeteren.

Wij mogen dit juk van Jezus, wat zacht en licht is, op ons nemen en wij worden door Hem uitgenodigd, om van Hem te leren.

Dan krijgen we rust voor onze zielen. Dat zegt immers Jezus: *... en gij zult rust vinden voor uw zielen.* In de ziel van een mens kan het soms zo woelen om dat wat anderen doen en zeggen.

We krijgen rust als we ophouden om de anderen te willen veranderen. We mogen van Jezus zachtmoedigheid en nederigheid leren. Het gaat als op een school : eerst naar groep 1 en dan naar 2, 3 en 4 enz. Het is met leren een kwestie van jaren en soms moeten leerlingen een klas over doen maar ze gaan niet zo maar van school af.

Het gevolg van deze opleiding is, dat men rust krijgt voor zijn ziel. Dit juk van de zelfverloochening is geen zware last, integendeel, het juk van Jezus is zacht en licht.

Men leert van een zachtmoedig en nederige Onderwijzer en men krijgt meer en meer rust.

Nog eens onze kerntekst uit Jesaja 32:18

Mijn volk zal in een verblijf des vredes wonen, in veilige woningen, in oorden van ongestoorde rust, zelfs wanneer het hagelt.

Hoe heerlijk om in dit leven naar die woning te verhuizen, naar dat verblijf des vredes, naar die veilige woning, naar dat oord van ongestoorde rust, zelfs als het buiten hagelt.

En wat heerlijk, om andere gelovigen, met dezelfde ervaring en instelling, in dat huis te ontmoeten, want het is een heel volk wat in dat huis woont.

Een volk, Gode ten eigendom, wat de grote deugden mag verkondigen van Hem, die hen uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.

Wij, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk; eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen.